

[Finansministeren.]

Skatter og Afgifter opføres med ca. 398 Mill. Kr. i indeværende Aar og paa det foreliggende Budget med 397,4 Mill. Kr., saa der er ikke stor Forskel til Trods for, at de direkte Skatter nedsættes med ca. 20 Mill. Kr., herunder med 14,5 Mill. Kr. til formindsket Tilskud til Amtskommunerne. Ved Forhøjelsen af Indkomstskatten med 40 pCt. regnede man med, at der skulde blive 3 Mill. Kr. til Statskassen, men der blev kun 1,3 Mill. Kr. Endelig blev der i December 1933 vedtaget en Forhøjelse paa 10 pCt. af Skattebeløbet, der skulde indbringe 5 Mill. Kr. Disse tre Beløb udgør tilsammen 20,8 Mill. Kr., hvormed de direkte Skatter er nedsat. Naar Skattebeløbet, baade det direkte og det indirekte, alligevel omtrent viser samme Udgiftsbeløb som for indeværende Aar, skyldes det bl. a.; at der i December 1933 gennemførtes en Margarineafgift, som paa det foreliggende Forslag opføres med et Beløb af 11 Mill. Kr. for 1934—35. Som jeg nævnte før, vil der, naar man tager de nævnte ca. 5 Mill. Kr. med i Betragtning, fremkomme et Minus paa 15 Mill. Kr., hvilket Beløb jeg forventer dækket ved Forhøjelse af den direkte Beskatning.

For Formuebudgettes Vedkommende er der en Udgift paa ca. 125 Mill. Kr. og en Indtægt paa 64 Mill. Kr., saa at der her fremkommer et Minus paa ca. 61 Mill. Kr. Der er paa Formueparagraffen som Udgift til Erhvervelse af Aktiver og Ejendomme opført ca. 45 Mill. Kr. og til Udlaan og Forskud ca. 46 Mill. Kr., i alt med et rundt Tal 92 Mill. Kr.

Det er givet, at naar man anvender saa store Beløb til Iværksættelse af Arbejder og til Udlaan til forskellige Formaal, skal der skaffes Penge dertil, men alt i alt forekommer det mig, at Finanslovforslaget, som det her forelægges, omtrent viser Balance paa Driften og paa Formueregnskabet saadanne Beløb, som, alt taget i Betragtning, ikke kan virke afskrækkende.

Jeg tillader mig at anbefale Finanslovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hauch: Det har altid været erkendt af det høje Landsting, at Landstingets Medvirken ved Finanslovens Gennemførelse maa indskrænke sig til visse bestemte Omraader, i første Række til Spørgsmaalet om, hvorvidt de Bevillinger, der er opført paa Finanslovforslaget, har Hjemmel i bestaaende Love, og hvorvidt der maatte mangle Bevillinger paa Finanslovforslaget,

hvorved bestaaende Love blev saboteret. Gennemgangen af selve Finanslovforslaget, efter at det er fremlagt af den høje Regering, finder Sted i det høje Folketing, og det har altid været erkendt af Landstinget — siden Forfatningens Givelse —, at saadan burde det ogsaa i Fremtiden være. Ogsaa i Aar maa vi da i første Række rette vor Opmærksomhed paa netop de to Punkter, som jeg før nævnte.

Paa det almindelige Lovgivningsomraade er Tingene derimod ganske ligeberettede, og det er noget, som man i den foreliggende Situation efter vor Opfattelse bør holde sig for Øje; thi i Forbindelse med Udgifterne staar jo Spørgsmaalet om Anskaffelsen af de fornødne Midler, hvad enten man nu vil skaffe dem gennem Beskatning eller gennem Laan, og naar vi kommer til disse Omraader, er der vel ingen, der vil bestride, at Landstinget, rent forfatningsmæssigt set, er fuldkommen ligestillet med Folketinget. Desværre er man, naar man ser paa de produktive Erhvervs Indtjeningsmuligheder i disse vanskelige Kriseaar og sammenligner dem med de Krav til Fremskaffelse af Midler, som Finanslov og Tillægsbevillingslov stiller, berettiget til at nære nogen Ængstelse med Hensyn til, hvorledes man skal skaffe de fornødne Midler til Veje. Jeg hørte nok, at den højtærede Finansminister — og deraf slutter jeg ogsaa Regeringen — saa roligt og trygt paa Forholdenes Udvikling paa det økonomiske Omraade. Men dersom den højtærede Minister ikke har Mulighed for og Haab om, at der vil indgaa flere Midler, navnlig gennem de indirekte Skatter, end Finanslovforslaget giver Udtryk for, skønner jeg ikke, hvorledes vi skal kunne undgaa at komme ind i en Situation, som finansielt set er yderst vanskelig, og det forekommer mig derfor, at Tiden maa være inde for den højtærede Regering til at overveje, hvordan man i Fremtiden skal forholde sig, dersom de økonomiske Forhold, vi nu har kendt i nogle Aar, vedvarer. Der maa vel fra Regeringens Side komme til at foreligge en Plan, hvorefter man vil lægge sine Budgetter baade paa Udgifts- og Indtægtsomraadet; men det vil maaske være naturligt at drøfte dette Spørgsmaal, naar vi om ikke alt for længe faar Tillægsbevillingslovforslaget til Behandling her i Tinget.

Der har under Behandlingen af Finanslovforslaget i Folketinget og navnlig under tredie Behandling været ført en meget lang Forhandling mellem Regeringspartierne og Mindretallene i Folketinget. Jeg skal ikke komme ind paa ret mange af de Strids-